

Janina Kancewicz-Hoffmanowa

Narracyjna anarchia i autotematyzm.
(O powieści J. Iwaszkiewicza "Hilary,
syn buchaltera"), Maria
Jędrychowska, "Ruch Literacki" nr 4
(1975) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 19/1 (59), 179

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) JAWORSKI Stanisław: Dalsze dzieje Awangardy. "Rocznik Komisji Historycznoliterackiej" XIII, 1975, s. 135-159.

Rok 1930 określa autor jako rok kryzysu Awangardy: po 1930 r. osiągnięcia formalne Awangardy, uważano za niewątpliwe; jednocześnie jednak zaczęto wymagać od literatury czegoś więcej - syntezy rzeczywistości, refleksji moralnej. Pokolenie tzw. II Awangardy dokonało "likwidacji Awangardy" traktując ją już tylko jako jeden z elementów tradycji literackiej, jako podstawę do rozwoju w dwu kierunkach: 1) dominacji wyobraźni; 2) podejmowania problematyki społecznej i moralnej.

BP/59/41

J. K. - H.

(II) JĘDRYCHOWSKA Maria: Narracyjna anarchia i autotematyzm. (O powieści J. Iwaszkiewicza "Hilary, syn buchaltera"). "Ruch Literacki" 1975 nr 4 s. 229-239.

Analiza pozycji i zakresu wiedzy narratora powieści prowadzi autorkę do wniosku, że Iwaszkiewicz zastosował w tym utworze pewne konwencjonalne metody narracji (np. narracja obiektywna, narrator-świadek) po to, by je zanegować, zbadać ich nośność poznawczo-ideową. Ten badawczy stosunek do norm konstrukcyjnych wskazuje, zdaniem autorki, na autotematyzm powieści.

BP/59/42

J. K. H.